

Domstolarne.

Södra häradsrätten.

(Höstingets tredje sammanträde. Ordf. e. o. hofrättsnotarien Helge Berglund.)

Sömngångaren från Sanda. Det långvariga målet mot sjömannen Oscar Mello i Sanda angående hemfridsbrott hos sjökapt. Jönsson i Klinte förekom åter. Svar, kom nu ej heller tillstades. Det upp-gafs att han troligen seglade på farvatten omkring Australien och ej kunde anträffas. Äkl. anhöll med anledning därpå, att målet måtte förklaras hvilande, beroende på förnyad anmälan. Rätten kommer att yttra sig därom vid nästa sammanträde.

Kungl. majts och kronans mål mot krigskommissarien A. Sjögren från Mästerby, om återbärande af 400 kronor krigsutrustningsersättning förekom åter. Svar vidhöll sina förut gifna påståenden. Han hade utan någon som helst påskyndelse eller begäran erhållit beloppet som åtgått till inköp af uniformspersedlar hvilka utslitits i kronans tjänst. Målet uppskötts till januari 1917.

Förskingringsmålet på angivelse af firman Carl Hansson & Co i Stockholm, anhängiggjort mot montören J. E. Jansson i Stockholm, förekom ånyo till behandling. I målet förekom ingen vidare utredning, utan på åklagarens begäran blef målet uppskjutet till den 8 nästk. januari, då svar skall vara personligen närvarande och beredd att afgifva sina slutpåståenden.

Väghinder. R. Westergren, Kue i Träkumla, var af äkl. länsman Svallingsson instämnd för att han å allmän väg, på en sträcka af cirka 300 meter utkört vägrus och lagt i högar som fått ligga en längre tid så att fara för vägfärd därigenom uppstått. Svar medgaf hvad som lades honom till last och kommer utslag i målet att falla vid nästa sammanträde.

Ärekränkning. Th. Franzén Suderby i Vesterhejde, hade utverkat stämning å Per Nyqvist därstädes och hans hustru, yrkande ansvar enligt lag, samt 500 kronor i skadestånd för det de skulle hafva om kär. utspridit detta ryktet att han tjuvmjölkat deras kor. Å svarandesidan bestreds kärandens påståenden till alla delar och uppskötts målet för bevisningsförebringande.

Tvängtesmålet emellan Olof Jonasson i Lau och hans hustru Josefina Hellström i Amerika förekom ånyo till behandling. Enligt från kärandesidan gjorda påståenden hade mannen gjort flera försök att få sin hustru med till Gotland, där de hade en gård om 1/2 mtl. i Lau och godt kunde försörja sig, men alla hans bemödanden voro fruktlösa. Dock hade makarne en längre tid, under det mannen var hemma på Gotland, stått i skriftlig förbindelse med hvarandra.

Sedan de från den 18 nov. 1884 varit lagligt gifta hade hustrun den 2 maj 1900 i Amerika ingått nytt äktenskap, men på grund af svärigheter, för att få utront om detta brott nu komme under svensk straffrätt, afstods från kärandesidan ansvarsyrkandena och fullföljdes målet blott ifråga om skilsmässan, hvilken af svarandens ombud gärna medgafs. Utslag kommer att meddelas vid nästa sammanträde.

Ytterligare ett par som tröttnat. Frida Gutenberg från Visby, men för närvarande vistande i Amerika, hade utverkat stämning å sin man Johan Gutenberg, Sallmunds i Mästerby med yrkande om skillnad i äktenskap. Svaranden medgick villigt att skiljas, men båda ville under sin vård hafva makarnes son. Denne hade dock sedan födelsen varit i modrens vård och på hennes bekostnad underhållits i morföräldrarnes hem och hon ville fortfarande utan bidrag från faderns sida underhålla sonen. Det upplystes att vidhölls rätten för fadern att taga hand om sonen. För vissa upplysningar i hvad som kunde röra denna del af saken blef målet uppskjutet till januarsammanträdet.

Barnuppfostningsmål. Såsom vi förut meddelat, har fattigvårdsstyrelsens ordf. i Levde Karl Jacobsson Tungebols, såsom förmyndare för Alma Jacobsson Boxarve, instämt Emil Jacobsson Gardarve i Fardhem om uppfostningshjälp åt ett barn, hvars faderskap på det allvarsammaste bestreds af svaranden. Å kärandesidan var inkallade ej mindre än fem vittnen, som dock ej visste något annat än att parterna i likhet med annan ungdom brukat samlas på dansplats i Levde och sammanträffa. Ingen hade sett dem ensamma i sällskap ej heller något som gifvit anledning misstänka någon närmare bekantskap emellan dem.

Kärandeombudet ville dock ej släppa saken i detta läge utan erhöll uppskof till januari då de böra vara beredda att förelägga all bevisning hvaraf de vilja sig begagna, vid äfventyr att intet vidare uppskof för den saken kommer att medgivas.